

Nr 361

Av herr Pettersson, Harald, m. fl., angående fördelningen av samhällsuppgifterna på stat, landsting och primärkommun.

(Lika lydande med motion nr 432 i Andra kammaren)

Stockholm den 26 januari 1966

Harald Pettersson

Axel Wikberg

Thorsten Larsson

Eric Carlsson

Ferdinand Nilsson

i Kungsängen

Nr 362

Av herr Svanström, angående den statliga annonseringen i dagspressen.

(Lika lydande med motion nr 431 i Andra kammaren)

Under de senaste åren har en livlig debatt förekommit omkring våra dagstidningar och deras möjligheter att fortsätta sin utgivning. Det är inte bara deras roll som politiska språkrör som därvid understrukits. Dagstidningarnas centrala uppgifter ligger på nyhets- och informationstjänst om allt som rör sig i samhället.

På grund av den ökade verksamhet, som statens olika organ fått, har det visat sig nödvändigt att annonsvägen informera medborgarna med olika tillkännagivanden, t. ex. om nya lagar och förordningar.

Det förefaller tyvärr som om staten därvid inte haft några allmänna riktlinjer för sin annonspolitik. Stockholmsinriktade annonsbyråer synes i alltför hög grad ha fått leda annonsbeställningarna. Några få storstadstidningar kommer förmodligen upp till årsannonsering för statens räkning till halv-millionbelopp medan en del dagstidningar i landsorten har så gott som ingen annonsering.

I valfrihetens samhälle borde medborgarna kunna återfinna den statliga informationsannonseringen i den dagstidning, som de av olika skäl valt som sin. Nu förekommer det förhållandet, att man i vissa fall måste hålla en storstadstidning för att få kännedom om den information som staten på skilda sätt lämnar genom annonsering.

Det finns omkring 110 dagstidningar i vårt land för närvarande. Den statliga annonseringen borde ske i samma omfattning i alla dessa. Annonserna kunde till utförande och antal göras lika. För att utjämna olikheterna i fråga om annonspriser tidningarna emellan och därvid gynna de sämst ställda företagen borde ett lika stort belopp betalas för varje annons som införes oberoende av tidningarnas olika annonspris och upplaga.

Under ett tjugotal år har ett mycket stort antal dagstidningar tvingats upphöra med sin verksamhet. De som nu finns kvar behövs för att verksamheten i olika bygder skall kunna bli känd och skildrad på ett riktigt sätt samt ge så brett underlag som möjligt för en i ett demokratiskt land nödvändig folkopinion.

Då dagstidningarnas annonser spelar en mycket stor roll både ur ekonomisk synpunkt för tidningarna och för läsekretsen som information, så är det lämpligt att den statliga annonseringen ökas och i fortsättningen införes i samtliga dagstidningar, således även i landsortstidningarna.

Vid bedömningen av de samlade statliga annonsbeloppen borde man betrakta varje tidningsföretag som en enhet även om samma företag ger ut flera s. k. avläggare. Ett sådant betraktelsesätt sammanfaller med vad normalt brukar vara fallet vid övrig annonsering.

Med hänvisning till vad ovan anförts föreslås,

att riksdagen måtte besluta

att i skrivelse till Kungl. Maj:t begära utredning och förslag om riktlinjer för den statliga annonseringen syftande till att denna annonsering rättvisande sker i landets samtliga dagstidningar.

Stockholm den 26 januari 1966

Ivan Svanström

Nr 363

Av herr Sveningsson m. fl., *angående kommunala jävsregler.*

(Lika lydande med motion nr 438 i Andra kammaren)

Stockholm den 26 januari 1966

Ragnar Sveningsson

Arvid Enarsson

Arne Svenungsson

Bertil Strandberg

Gunvor Stenberg
